

Ženeváček

Časopis České školy bez hranic Ženeva

Číslo 3

Červen 2019

Slovičko na konec

Milé kamarádky a milí kamarádi,

tak je to tady. Poslední číslo našeho občasníku v tomto školním roce. Podařilo se nám dát dohromady tři vydání. A asi byste ani neřekli, kolik jsme se toho při práci na časopisu naučili. Určitě jste zaznamenali, že se naše rubriky rozrostly. Připravili jsme pro vás zprávy z proběhlých školních akcí, pozvánky na nadcházející události, zajímavé rozhovory, anketu, kvíz a různé hádanky, doplňovačky, křížovky a vtipy. Seznámili jsme se se zásadami tvorby komiksu a možná, že vás to udiví, ale procvičili jsme si i psaní formálních e-mailů, když jsme žádali o poskytnutí rozhorů. Díky časopisu jsme se potkali se zajímavými osobnostmi a vůbec zažili mnoho nového. Naučili jsme se i něco o historii České republiky a o české kultuře, když jsme redigovali rubriku významné české osobnosti, kterou pro nás vždycky nápaditě a pečlivě připravuje Andrea.

S posledním číslem časopisu přichází i čas poděkovat. Díky všem paním učitelkám, které v rámci okének pro jednotlivé třídy pilně přispívají a které vás ve třídách povzbuzují k tomu, abyste i vy pro náš Ženeváček něco pěkného vymysleli nebo nakreslili. Děkujeme za podporu paní ředitelce a Markétě za čtenářské okénko a velkou pomoc při přípravě našich příspěvků.

A hlavně děkujeme vám, našim čtenářům, za přízeň. Děláte nám radost vždy, když vás o přestávkách vidíme, jak si naše společné dílo pročítáte. Společně píšeme proto, že z mnohých z vás se stali naši pravidelní přispěvatelé, dostali jsme od vás básničku, hádanku a dokonce poprvé najdete v tomto čísle i povídku. Takže můžeme jen říct, že naše přání, vytvořit něco, na čem se budeme moct podílet všichni, se splnilo. Tak hurá. A také hurá na prázdniny. A po nich? To se uvidí, nějaké plány bychom měli už teď.

Za redakční radu Jana Dusíková

Okénko

paní ředitelky

Milé čtenářky,
milí čtenáři,

přiblížil se konec školního roku, před námi je poslední středa v ženevské české škole a po ní už to, na co se teď asi všichni těšíte nejvíc - léto a PRÁZDNINY! Ještě než se rozjedeme za letními dobrodružstvími (ať se do země propadnu, jestli se na ně netěším stejně jako vy), ráda bych poděkovala za další báječný rok.

DĚKUJI VŠEM HOLKÁM A KLUKŮM z naší školy! Česká škola v Ženevě existuje totiž právě díky Vám, Vy jste jejím srdcem a hnacím motorem zároveň. Vy jste obrovskou inspirací nám všem, kteří se snažíme školu neustále vylepšovat.

Všichni jsme se letos v naší škole něco nového naučili a všichni letos přes prázdniny asi něco z toho zapomeneme. Aby toho zapomenutého z češtiny nebylo až tolik, měla bych jednu radu.

Není třeba si na prázdniny balit hned seznamy vyjmenovaných slov, ale přibalte si do kufru školní časopis a alespoň jednu knížku v češtině. A občas si česky zazpívejte, povyprávějte doma, co se vám líbilo, o čem se vám zdálo, na co se těšíte anebo třeba napište kamarádům z české školy dopis nebo pošlete pohled z nějakého pěkného výletu.

Přeji všem bohaté letní zážitky a už teď se těším, až si o nich budeme v září povídat.

Prázdninám a češtině ZDAR!

Vaše Bára Šimerová

Předškoláci

Houbičkový rej

Psssst... za zavřenými dveřmi třídy mladších předškoláků se něco chystá, a i když jsou to ještě takoví malí broučci, připravují něco velikého. A podle zvuků, které z jejich třídy vychází, se chystají nejspíš zpívat a tancovat.

Původně jsme chtěli jít nacvičovat něco na besídku pro maminky ven na louku, ale tam prší... a tak sedíme ve třídě a vykládáme si o tom, co všechno může spustit vydatný letní déšť. Že vy nevíte? Tak chvíli poslouchejte, zrovna se vydáváme na houby. Můžete jít s námi. Ale dávejte dobrý pozor, ať ty houby rozeznáte, jsou totiž každá jiná a některá i jedovatá! Holubinka zelená, Muchomůrka červená, Bedlička, Liška, Žampion, Prašivka... tak, a teď už víte, že musíte být při jejich sběru opatrní, a když z vás budou kamarádi, můžete si s nimi pořádně zatancovat! Stejně jako my. My totiž už víme, co přichystáme maminkách za překvapení. Tak začínáme!

Čtyři kroky dopředu,
čtyři kroky dozadu,
podívej se nahoru,
na tu krásnou oblohu.

Čtyři kroky dopředu,
čtyři kroky dozadu,
zvedni ruce nahoru,
hned máš dobrou náladu.

Dneska máte sváteček,
Tak tančíme taneček, Je
to tanec houbiček,
chlapečků a holčiček.

Nultý ročník

Celá škola se připravovala na besídku k svátku maminek, a ani my jsme nezaháleli, vždyť na besídku chodí nejen naše milé maminky, ale i tatínci, sourozenci a babičky a dědečkové.

Nejenom maminky a tatínci slaví svůj svátek! Máme ho i my, děti! Rozhodly jsme se ten náš den také pořádně oslavit.

Adámek a Philípek pro nás připravili vanilkový pudink a Andrea nám přichystala ovoce na zdobení. Pak už to bylo na nás, každý jsme si sám vyrobil svůj vlastní sladký dortíček.

A které ovoce mělo největší úspěch? Hádejte! Borůvky, třešně? Maliny nebo meruňky? Chutnalo nám všechno. Na Andreu a Petru vůbec nic nezbylo. Domů jsme všichni odcházeli spokojení a s plným bříškem. Mňam a doufáme, že i vy ostatní jste pořádně oslavili Mezinárodní den dětí!

A na závěr malá hádanka. Víte, kdy se každoročně slaví den dětí?

1. třída

Prvňáčci

My jsme přeci prvňáci,
Stále dobří parťáci.
Každou středu na nás volá
naše milá česká škola.

Knížky už číst umíme,
písmen se nebojíme.
Před psaním si zacvičíme
a písanku doplníme.

O přestávce – svačinky.
Díky milé maminky!
Když je hezky, jdeme ven
A tam si hry zahrajem.

Česká škola ta nás baví
Všem nám to tu dobře ladí.
Prostě se tu máme rádi,
my jsme školní kamarádi.

2. třída

HRAVÉ LÉTO

Léto už je skoro tady, škola pomalu končí a prázdniny klepou na dveře. K letnímu období neodmyslitelně patří výlety, ležení u vody nebo třeba setkání s kamarády. Přinášíme vám pár oblíbených her, které si s ostatními dětmi můžete v létě zahrát:

Krvavé koleno

Jeden hráč ze skupinky představuje Krvavé Koleno, druhý mámu, ostatní jsou děti. Jedno dítě se jde podívat za roh a přijde s křikem: „Mami, mami, v kůlně straší!“ Mamka to zamítne a vymyslí, co asi dítě ve skutečnosti vidělo. Třeba: „Ale kdepak, to byly jen tátovy montérky.“ A tak tam jde další dítě. Vše se opakuje. Po vystředání všech dětí se

tedy máma jde také podívat a objeví Krvavé Koleno. Následuje rozhovor, přičemž je důležité, aby Krvavé Koleno mluvilo strašidelným hlasem:

Máma: „*Kdo jsi?*“ Koleno: „*Krvavé Koleno.*“ M: „*Kde spíš?*“ K: „*Na lidských kostech.*“ M: „*Čím se přikrýváš?*“ K: „*Lidskou kůží.*“ M: „*Co máš pod hlavou?*“ K: „*Lidské vlasy.*“ M: „*Co piješ?*“ K: „*Lidskou krev.*“ M: „*Co máš v levé kapse?*“ K: „*Vidličku.*“ M: „*Co máš v pravé kapse?*“ K: „*Nůž.*“ M: „*Čím se živíš?*“ K: „*Děťmi!!!*“ M: „*A kdy si pro ně přijdeš?*“ K: *pošeptá matce čas...*

Poté děti začnou chodit dokola a odpočítávat čas slovy: „*První hodina odbila, lampa ještě svítila, druhá hodina odbila, lampa ještě svítila, třetí hodina odbila...*“ V určitou chvíli Krvavé koleno vykřikne „*Lampa zhasla*“ a vrhne se na ostatní. Koho chytí, ten se stane Krvavým kolenem.

Honzo vstávej

Hráči si zvolí vedoucího hry, ten stojí ve větší vzdálenosti od ostatních hráčů a volá na ně: „*Honzo, vstávej!*“ a oni odpovídají: „*Kolik je hodin?*“. Vedoucí hry si vybere některý z následujících druhů kroků a přidá číslo, tedy o kolik kroků se mají přiblížit (tři slepičí, pět sloních...): krok **čapí** – rukama se předvádí klapání zobáku a nohy se zvedají vysoko, **žabí** – skoky v dřepu, **slepičí** – chodidlo se dá těsně před druhé, **mravenčí** – malinké krůčky, **sloní** – co největší kroky, ruce představují chobot, **babička pletla** – utíká se vpřed a **babička párala** – utíká se vzad. Vyhrává ten, kdo se jako první dotkne Honzy a tím přebírá jeho roli.

Slepá bába

Zvolí se jeden hráč, ten je slepá bába. Ostatní mu zavážou oči šátkem a roztočí ho. Při roztáčení se odřikává: „*Slepá bábo, kam tě vedu?*“ Slepá bába: „*Do kouta.*“ Všichni: „*Co v tom koutě?*“ Bába: „*Kohouta.*“ Všichni: „*Co v kohoutě?*“ Bába: „*Zlaté vejce.*“ Všichni: „*Co v tom vejci?*“ Bába: „*Zlatá jehla.*“ Všichni: „*Co v té jehle?*“ Bába: „*Zlatá niť.*“ Všichni: „*Tak si mě slepá bábo chyt!*“ Děti začnou utíkat a slepá bába se je snaží chytit. Ten, koho se dotkne, se stává slepou bábou.

Přejeme příjemnou zábavu!

3. třída

Vtipy o maminkách a tatíncích

Anička sleduje maminku, která si na obličej nanáší pleťovou masku, a ptá se jí: „Maminko, proč to děláš?“ Maminka odvětlí, že proto, aby byla krásná. Za chvíli, když si maminka masku smývá, Anička se zeptá: „Vzdáváš to?“

Povídá tatínek: „Pepíčku, až budeš zatloukat ten hřebík, tak dej pozor na prsty.“

„Nejsem hloupej, hřebík bude držet Mařenka.“

Křížovka od Klárky:

Co uděláš předtím, než polkneš jídlo?

Hubený pes

Léčivá bylina

Na co máš uši?

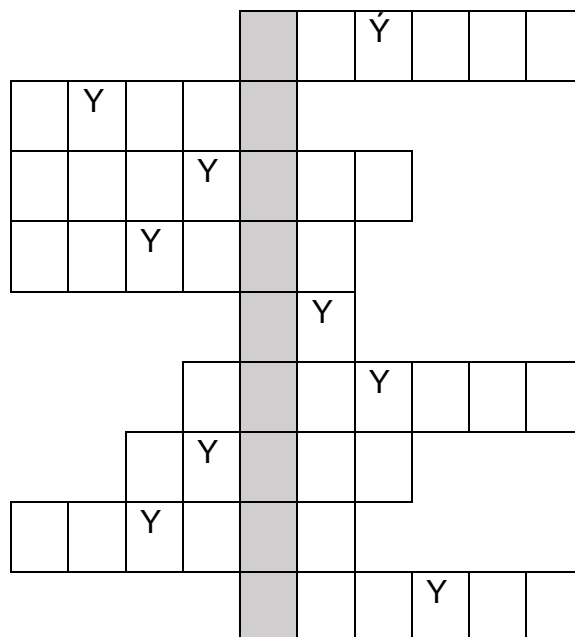
Když vykáš, co říkáš?

Co je v domě?

Co dělá had, když se mu něco nelíbí?

Zvyk

Co má kůň na konci nohy?

4. a 6. třída

Výlet do CERNu jako odměna za celoroční snažení ve škole

Do CERNu jsme se vydali v rámci školního výletu na začátku června. Měli jsme tak možnost si přičichnout ke špičkové vědě. Na recepci areálu na nás čekal český průvodce Jiří Král, který byl po celou dobu trpělivý a ochotný reagovat na

všechny naše otázky a připomínky. První cesta vedla do expozice Mikrokosmos. Zde jsme se seznámili s poznatky o stáří a složení vesmíru, jak probíhal velký třesk, kdy začaly vznikat částice, první hvězdy apod. Všem se nejvíce líbila mlžná komora s projekcí na podlahu a ukázka detekce různých elektricky nabitých částic. Zajímavý je také řez detektorem ATLAS a lineárním urychlovačem, v němž princip urychlování znázorňují LED diody. Velmi působivé byly interaktivní panely k vysvětlení principů. Další místnost nám předvedla supravodivé magnety a jejich funkci, které je možné sledovat na LED obrazovkách. Pro některé přítomné bylo velmi těžké si představit teplotu kapalného dusíku, který se používá jako chladicí medium magnetů. Za atmosférického tlaku vaří už při teplotě $-196\text{ }^{\circ}\text{C}$! Taková zima! Poté jsme se odešli ohřát do auly, kde nám bylo promítnuto krátké video o provozu CERNu

a zodpovězeny rozličné dotazy přítomných při závěrečné diskuzi. Celá exkurze byla velmi povedená a zavedla nás do tajů současné fyziky a rozhodně jsme se měli na co dívat po celou dobu! Na konci výletu nás čekal piknik a zábavná anketa, která měla ověřit, co všechno jsme si z výletu zapamatovali.

Žáci 4. a 6. třídy ČSBH Ženeva

5. a 7. třída

Skvělí básníci a redaktoři

Jak nám to jde s reportážemi do časopisu, už jste si nejspíš stačili všimnout sami. Teď máte možnost posoudit, jak jsme se poprali s další výzvou, před kterou nás postavila Jana s Markétou, s poezií.

Limeriky

Nafoukaný král

Jeden nafoukaný král
každého se pořád bál.
Přesto však šel na bál sám,
koupil si tam velký krám.
Tehle usmolený král
MgM

Babča z Berouna

Jedna babča z Berouna
chytila prý vokouna.
Ráda by však úhoře,
jenže není u moře.
Ta jedna babča z Berouna
Laura

„A teď něco lehce lyrického, prosím!“

Den špatné karmy

Áaach!
Proč mi je
tak špatně?
Bolí mě hlava,
uši a krk.
Všechno vidím matně.
Přesto
svírám v ruce
brk.
Začnu úkol psát
a pak si budu hrát. **15jd**

Alenka

Alenka vykřikla:
„Ta překrásná obloha za oknem
volá mě, volá mě, volá ven.“
Obloha se začervenala,
že ji někdo tak chválí.
Alenka si utrhla překrásné býlí,
vždyť stačí radovat se z mála.
Beránci běhali po červené pastvině,
jejich chundelatá vlna obrazce tvoří.
Slunce u nich překrásně září,
po louce prohání se vraní koně.
Anonym

Čtenářský koutek

Šmalcova ABECEDA

Petr Šmalec

Písmenka jsou někdy záludná. V této knížce má každé z nich svoji vlastní básničku, ke které patří i obrázek, kde se toho opravdu hodně děje. K tomu tam jsou i hádanky, které doplňují příběhy na obrázcích. Díky tomu se každý naučí písmenka i nová slova snadno a zábavně!

Karkulín je nejlepší

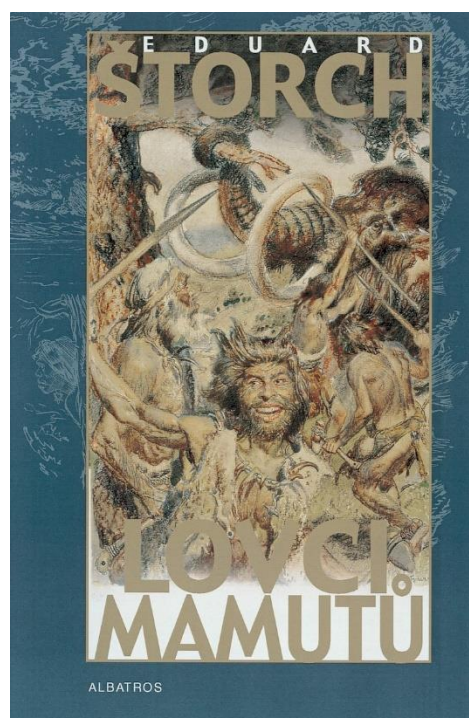
Astrid Lindgrenová

Ve Stockholmu žije v obyčejném domě, obyčejná maminka, obyčejný tatínek a obyčejné děti. Za jejich komínem ale bydlí někdo naprosto neobyčejný. Jmenuje se Karkulín. Tento polopohádkový človíček umí létat a provádí samé neuvěřitelné věci. Každou chvíli vymyslí novou legráčku, která stojí za to. Alberta, Bety a Bena díky němu čeká spousta zajímavých příhod. A vy si o nich můžete taky přečíst!

Lovci mamutů

Eduard Štorch

Přečtěte si o dobrodružství kurážného Kopčema, veselého Veverčáka a celé pravěké lovecké tlupy! Neustálé shánění si potravy, stěhování se a bojování s nepřáteli je u nich na denním pořádku. A to se k tomu musí vypořádat i s krutým počasím a nebezpečnými šelmami! Život ve starší době kamenné zkrátka není jednoduchý. Jestli chcete vědět víc, sáhněte po této knize.

Magda a Kuba se ptají

Tentokrát pana velvyslance

Čas kvapí, čas plyne jako voda, čas na nikoho nečeká... čas v dobré společnosti utíká rychleji. Čtyři roky zmizely jako mávnutím kouzelného proutku a nastává čas se rozloučit. Proč začínáme takhle? Protože vám chceme nejen ukázat, jak je čeština nesmírně bohatá na možnosti vyjádření jednoho prostého faktu, ale i proto, že chceme upozornit na to, že jedna kapitola v životě české školy končí a jiná se brzy začne psát.

Každá malá škola jako je ta naše, potřebuje kamarády, kteří ji budou podporovat a pomáhat v rozkvětu. Naše škola jednoho takového velkého kamaráda, který nad ní převzal záštitu, má. Je to pan velvyslanec České republiky při OSN a dalších mezinárodních organizacích v Ženevě Jan Kára. Za čtyři roky, které v Ženevě působí, ho vídáme při všech důležitých událostech naší školy. Chodí nám zahajovat školní rok, půjčuje nám svou rezidenci na Mikulášskou besídku a další školní akce. Přišel nám přednášet do školy o Ženevě a její roli při vzniku samostatného Československa a dokonce se propůjčil i k tomu, že nám v rámci školního projektu v začátcích naší žurnalistické kariéry trpělivě poskytl první rozhovor na kameru.

Jeho působení v roli velvyslance se chýlí ke konci, a tak ho možná naposledy uvidíme 19. června, kdy přijde slavnostně předat osvědčení všem našim školáčkům. Magda s Kubou jako správní redaktoři tedy využili poslední šance udělat s ním rozhovor. A tady vám ho přinášíme.

- 1) Jak se Vám spolupracovalo s ČŠBH? Jak byste zhodnotil vývoj ČŠBH za Vašeho působení? Máte pocit, že se škola ubírá správným směrem?

Já bych to snad ani nenazval spoluprací; ze ženevské ČŠBH jsem prostě měl a mám radost. Všechny ty kontakty byly pro mne moc příjemné, ať už šlo o zahajování školních roků, divadla či mikulášské nadílky na rezidenci a jedním z vrcholů bylo určitě zapojení ČŠBH do oslav 100 let Československa v roce 2018. Mám pocit, že ČŠBH v posledních letech tak nějak „ožila“, je tam víc energie... ale úplně objektivně to vyhodnotit samozřejmě nedovedu. Každopádně obdivuji všechny učitele (nebo spíše učitelky), pro které to rozhodně není běžné „zaměstnání“,

ale spíše poslání; a vlastně obdivuji i všechny rodiče a vás děti, pro které určitě není jednoduché „obětovat“ volno a věnovat se škole. O to víc je důležité, aby výuka v ČŠBH byla zajímavá a příjemná a aby kolem školy byla dobrá parta. A to se, zdá se, daří. Takže se škola zjevně ubírá správným směrem.

2) Co považujete za Váš úspěch v roli velvyslance?

Sem tam nějaká ta rezoluce, uspořádání zajímavé akce, vystoupení na konferenci; v mém pojetí role velvyslance jde hlavně o to dobře reprezentovat vlast. Snad jsem v tom neselhal, i když posoudit to musejí jiní. Skoro jistě se mi ale nepodařilo změnit svět k lepšímu; v současném světě je hodně napětí, nespokojenosti, pořád se hádáme – mým krédem je, že k tomu nechci přispívat ještě osobně. A tak snad se mi alespoň na Stálé misi, v krajanské komunitě a občas i mezi diplomaty podařilo navodit lepší vzájemné porozumění, přívětivější, dělnou atmosféru. Pokud ano, považoval bych to za svůj hlavní úspěch a potvrzení teze, že vlídným slovem či úsměvem se dá někdy dosáhnout víc, než silou nebo lstí.

3) Co se Vám vybaví při vzpomínce na působení v Ženevě?

Tak trochu žertem říkám, že Ženeva je pro mne „to všechno okolo“, tedy hlavně kopce a hory, řeka, jezero, vinohrady; a mezi tím krásné cesty, které jsem brázdil na kole. Hlavně ale celý ten příběh města v průběhu staletí: Kalvín a reformace, Ženeva jako „protestantský Řím“, jako útočiště protestantů, kteří zde našli bezpečí a zároveň sem přinesli své hmotné i duchovní bohatství. Tam je také základ té mezinárodní Ženevy, která se stala v 19. století křižovatkou všech možných emigrací a nadnárodních uskupení, od Anarchistické internacionály po Mezinárodní Červený kříž. Po první světové válce následovalo Společenství národů, a po druhé světové válce OSN a další mezinárodní organizace. A jak určitě víte, Ženeva měla dosti významnou roli i při formování Československa, mimo jiné jako působiště T.G.Masaryka v roce 1915.

4) Chtěl byste vzkázat něco našim čtenářům?

Zkuste si zachovat vztah k České republice, k češtině, české kultuře. Bylo by škoda se úplně odpoutat, i když řada z vás bude nejspíš žít v jiném jazykovém prostředí a bude muset zvládnout pár dalších jazyků a spoustu dalšího učení. Kromě toho, že máme skoro jistě nejkrásnější pohádky na světě, máme také krásná města, krásné vesnice a úžasnou krajinu. Prožil jsem dost velkou část života v zahraničí, a vždycky se do Čech rád vracím. Což platí i teď.

Děkujeme Vám za rozhovor. Děkujeme za přízeň a pomoc a přejeme spoustu úspěchů, ať už Vás Vaše kroky zavedou kamkoliv.

MgM, 15jd

Co nás čeká, co nás neminulo a jak to dopadlo

Karneval ČSBH Ženeva

Ve středu 12. února 2019 se konal tradiční karneval v české škole. Do školy nám přišla Sněhurka, Darth Vader, puberťák, čarodějnice, spousta princezen a pirátů, ale i

břišní tanečnice nebo basketbalistka. Po úvodním defilé proběhla soutěž masek, kterou vyhrála břišní tanečnice Mája. Každý, kdo se zúčastnil, mohl svůj hlas napsat na papírek, který byl předán žákyni ze sedmé třídy.

Poté následovaly různé hry a tancování. K dispozici byly dobré pochoutky. Všem se karneval líbil a těšíme se zase za rok! Laura

foto Eva

Andersenova noc

Besídka pro maminky

Ve středu 15. května 2019 se uskutečnila besídka pro maminky, jako obvykle přišlo i spousta tatíků a jiných členů rodiny. Každá třída si něco připravila. Někteří zarecitovali básničku, jiní zatancovali, zaspívali písničku nebo zahráli divadlo, či dokonce vyprávěli vtipy. Potom každé dítě dalo své mamince malý dáreček, který připravilo společně se svojí paní učitelkou. Děti také připravily občerstvení, např. různé slané jednohubky, ale i jahody namočené v čokoládě nebo kousky ovoce a zeleniny. Celkově se besídka vydařila.

MgM

SPORTOVNÍ DEN

DOVOLUJEME SI POZVAT VŠECHNY ŽÁKY ČESKÉ ŠKOLY BEZ HRANIC ŽENEVA NA **SPORTOVNÍ DEN**, KTERÝ SE BUDE KONAT DNE **19. ČERVNA 2019** ODPOLEDNE **NA LOUCE ZA ŠKOLOU**.

MŮŽETE SE TĚŠIT NA RŮZNÉ HRY A SPORTOVNÍ AKTIVITY, SOUTĚŽE O CENY A SPOUSTU LEGRACE !

NA KONCI AKCE SE SEJDEME **S RODIČI PŘI PIKNIKU**

SPORTU ZDAR !!! ☺

Víte, co je to

Diabolo?

Skvělá zábava!

Chcete zjistit jak funguje? Vyzkoušet ho na vlastní kůži? Udělat s ním třeba duhu nebo slide?

Zúčastněte se našeho kurzu.

Kdy: 19.6. během sportovního dne

Kde: v parku vedle české školy

Hlašte se u Jakuba Dusíka (5. třída)

Povídka

Pozor, zlý vlk!

Jednou žila jedna myší rodinka. A ta rodinka měla tři děti: nejstaršího Pavlíka, prostřední Kačenku a nejmladší Lenku. Už od malička je rodiče učili, na co si mají dávat pozor.

Jednoho dne jim maminka řekla: „A taky si dávejte pozor na zlého vlka! Mohl by vás sníst! Kdybyste ho milé děti potkaly, tak rychle zalezte do nějaké dírky. To ví každé zvíře v lese!“

Děti slibovaly, že si na vlka budou dávat dobrý pozor, protože se nechtěly nechat sníst.

Ale čas plynul dál a děti žádného vlka nepotkaly. Až jednou...

Jednoho dne šla Lenka do lesa na procházku. Její kamarádka veverka byla ten den nemocná. Snědla nějakou špatnou šišku, tedy aspoň tak to říkala její maminka. A právě nad tím teď Lenka přemýšlela. Byla dokonce tak zamyšlená, že zašla do lesa hlouběji než obvykle.

Najednou se za ní ozval hluboký hlas: „Vítám tě, myško.“

Lenka se obrátila a zůstala stát jako vyjevená. Stál za ní vlk. Myška se snažila vzpomenout, kam se má schovat, ale v tom překvapení to nešlo. V hlavě měla jen jedinou myšlenku: *zlý vlk, co mám dělat?* A tak jenom vykotala: „V-vlku-u, nejez mě-ě pros-sím, jse-em je-eště mla-adá...“

Vlk smutně zavyl a pak řekl nešťastným hlasem: „Milá myško, opravdu si myslíš, že bych tě snědl? Víím, že všichni říkají, že jsem zlý, ale to jenom proto, že to tak bývá v pohádkách. Ve skutečnosti to tak vůbec není. A tak jsem pořád sám. Nechtěla by sis se mnou povídat?“

Lenka chvíli přemýšlela, jestli to není past, ale pak si řekla, že kdyby ji chtěl opravdu sníst, udělal by to hned. A tak se s ním dala do řeči. Vyprávěla, jak to u nich chodí, co myšičky jedí a tak dále.

Vlk jí zase vyprávěl, jak to chodí u nich, co jedí vlci a proč jsou někdy zlí. A tak se spolu dále velmi často setkávali a věděli o sobě čím dál víc.

Lenka to ale už nechtěla dělat potajmu. A tak po dlouhých měsících už všechny myšičky věděly, jakou má vlk ve skutečnosti povahu. Přesvědčil je sám vlk, když Lenčině rodině opravil rozlámáný domeček. A tak bylo tehdy docela běžné, že si myšičky vylezly na hřbet vlkovi a vezly se.

Ale nehledejte to místo, kde se to všechno stalo. Stejně byste ho nenašli. Je to hodně daleko v lese, kam se jenom zvířátka dostanou. A i kdybyste se tam náhodou dostali, všechny myšičky by se hned rozutekly. Jen v dálce by bylo slyšet vytí. Jděte tím směrem, a pokud se proderete hustým houštím, tak uvidíte celé zvířecí město. Hned odbočte doprava a spatříte takový malinký domeček. Zkuste zapískat jako myš a ony vám pak už určitě otevrou.

Nezlobte se na ně, když vás pohostí jen kapičkou vody a kouskem sýra. Pěkně poděkujte a můžete zajít navštívit veverku, která bydlí hned nalevo od myšky.

Klárka

MGM

ZAJÍMAVÉ OSOBNOSTI

Kyliax a záhadný nález

15jd

Věstonická venuše

Ano, co to je? Při svém výletě po Moravě v Dolních Věstonicích našel Kyliax v ohništi hlíněnou sošku ženy baculatých tvarů. Kyliax to ještě neví, ale tato soška byla vyrobena před 26 tisíci lety, ve starší době kamenné, a proslavila se pod jménem Věstonická venuše. Tak co s tím nálezem má dělat? Poradíme Kyliaxovi, aby sošku odnesl do archeologického výzkumného ústavu, kde se o ní díky našim odborníkům dozví plno zajímavých věcí.

Naše přírodovědkyně Stella: „Ve starší době kamenné neboli době ledové žili lidé v chýších z kostí a kůží, lovíli zvěř, kterou si opékali na ohni, a sbírali všelijaké plody. Zemědělství ještě nebylo a tak měli dost času na to, aby se věnovali umění.“

Jeník, náš odborník na keramiku, říká: „Věstonická venuše byla

vytvářována z jemné hlíny smíchané s vodou, do které byl přidán vápenec nebo úlomky kostí. Soška byla pak vypálena v ohni. Na její zadní straně je vidět otisk prstu asi desetiletého dítěte.“

Naše restaurátorka Mila dodává: „Soška byla nalezena rozbitá na dva kusy. Musela se napřed omýt vodou a speciálními chemickými přípravky. Teprve pak byla slepena.“

Gaspar, historik umění, vysvětluje: „Věstonická venuše není moc realistická. Má velké pozadí a prsa, malé nohy a hlavu. Existují jiné venuše všude po Evropě, od Španělska až po Rusko. Pravěcí lidé si předávali své myšlenky, například zobrazovali jen ženy a ne muže. Všechny venuše mají zvýrazněná prsa, což by mohlo znamenat, že už měly děti. Hubené ženské sošky možná reprezentovaly dospívající dívky. Z toho, že si lidé dali neskutečnou a obtížnou práci s vytvořením sošek, dnes usuzujeme, že umění v už v tuto dobu hrálo důležitou roli.“

Kurátor výstavy, Ricardo, zakončuje těmito slovy: „Originál Věstonické venuše je uložen v moravském zemském muzeu v Brně ve sbírkách ústavu Anthropos. Je to nejstarší soška na světě, která má nesmírnou cenu. Vystavují se většinou její kopie v mnohých muzeích celého světa, například v Musée d’Histoire Naturelle v Ženevě.“

Věstonická venuše je prozatím nejznámější archeologický nález na českém území. Faktem je, že byla objevena týmem Karla Absolona v červenci 1925 na sídlišti lovců mamutů. Ale ať není Kyliax zklamán a putuje dál po krásách a historii Čech a Moravy! Třeba také něco objeví... Přejeme mu mnoho úspěchů!

A vy, chcete se dozvědět více o době, ve které byla stvořena Věstonická venuše? Přečtěte si dobrodružnou knížku od Eduarda Štorcha „Lovci mamutů“!

Kvíz-Jak znáš svou školu?

1. Dostávají děti v české škole osvědčení?

- a) Ano, všechny děti.
- b) Jenom děti, které splní podmínky.
- c) Ne, nikdo nedostane osvědčení.

2. Jaké předměty se vyučují v české škole?

- a) Čeština a matematika
- b) Dějepis, francouzština a čeština
- c) Čeština, vlastivěda, dějepis a zeměpis

3. Jak se jmenuje naše paní ředitelka?

- a) Jana Šimerová
- b) Barbora Šimerová
- c) Hana Neumanová Nováková

4. Kolik je ve škole přestávek?

- a) 6
- b) 10
- c) Záleží na třídě

5. V kolik hodin začíná vyučování?

- a) v 6h ráno
- b) ve 14h10 odpoledne
- c) v 8h večer

6. Který den se vyučuje v České škole bez hranic Ženeva?

- a) v pondělí
- b) ve středu
- c) v sobotu

7. Kolik je nejstaršímu a kolik nejmladšímu žákovi?

- a) 3 a 13
- b) 4 a 14
- c) 7 a 9

8. Chodí se se školou ven?

- a) vždy o přestávkách
- b) nikdy
- c) když je hezky

9. Jaké akce pořádá škola?

- a) lyžování, kreslení na chodník, turnaj v ping pongu
- b) soutěž ve vaření, bruslení, slalom na koloběžce
- c) Mikulášská besídka, divadlo, sportovní odpoledne

10. V kterém roce byla založena České škola bez hranic v Ženevě?

- a) 2010
- b) 2014
- c) 2018

Správné odpovědi :

1b, 2c, 3b, 4c, 5b, 6b, 7a, 8c, 9c, 10a

Za každou správnou odpověď si započti bod!

10-8 bodů : Bravo! Českou školu znáš výborně :D Je vidět, že si všímáš svého okolí a o vše se zajímáš.

7-5 bodů : Českou školu znáš docela dobře. Dobře se v ní orientuješ, ale některé věci ti ještě unikají.

4-0 bodů : Zkus se o svou školu zajímat trochu víc!

**A jestli jste se dočetli až sem, tak už nezbývá, než se rozloučit.
A vy pište a piště a piště, ať i my máme co číst :-D**

Tak brzy na počtenou!

Krásné prázdniny a těšíme se na vás v příštím školním roce!

Vaše redakce a tým učitelek ČŠBH Ženeva